

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
98/C 384/01	Ecu	1
98/C 384/02	Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla ...	2
98/C 384/03	Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen ⁽¹⁾	3
98/C 384/04	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus N:o IV/M.1202 — Renault/Iveco) ⁽¹⁾	9
98/C 384/05	Yrityskeskittymäilmoituksen peruuttaminen (Tapaus N:o IV/M.1246 — LHZ/Carl Zeiss) ⁽¹⁾	9
98/C 384/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1370 — Peugeot/Credipar) ⁽¹⁾	10
98/C 384/07	Valtiontuki — C 49/98 (ex NN 75/98 ja NN 164/97) — Italia ⁽¹⁾	11
98/C 384/08	EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	20

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

II *Valmistavat säädökset*

Komissio

98/C 384/09	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) oliiviöljyalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2262/84 muuttamisesta	22
98/C 384/10	Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeuksisen matkustaja-alusliikenteen harjoittamisedellytyksistä yhteisössä ⁽¹⁾	23

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (¹)

9. joulukuuta 1998

(98/C 384/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,3322	Suomen markka	5,94430
Tanskan kruunu	7,43688	Ruotsin kruunu	9,42355
Saksan markka	1,95538	Sterling-punta	0,706838
Kreikan drakhma	328,013	Yhdysvaltojen dollari	1,17194
Espanjan peseta	166,356	Kanadan dollari	1,81064
Ranskan frangi	6,55711	Japanin jeni	138,101
Irlannin punta	0,787328	Sveitsin frangi	1,59442
Italian liira	1936,18	Norjan kruunu	8,85281
Alankomaiden guldeni	2,20371	Islannin kruunu	82,0356
Itävallan šillinki	13,7574	Australian dollari	1,90034
Portugalin escudo	200,518	Uuden-Seelannin dollari	2,26944
		Etelä-Afrikan randi	7,06678

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).
Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).
Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).
Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).
Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

Pöytäviinityyppien keskihinnat ja edustavat hinnat eri kaupan pitämisen paikoilla

(98/C 384/02)

(Vahvistettu 8. joulukuuta 1998 asetuksen (ETY) N:o 822/87 30 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi)

Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °	Kaupan pitämisen paikka	ecua tilavuusprosenttia/hl kohti	% OH:sta °
<i>R I Ohjehinta (OH)*</i>	3,828		<i>A I Ohjehinta (OH)*</i>	3,828	
Heraklion	ei noteerausta		Ateena	ei noteerausta	
Patras	ei noteerausta		Heraklion	ei noteerausta	
Requena	ei noteerausta		Patras	ei noteerausta	
Reus	ei noteerausta		Alcázar de San Juan	ei noteerausta	
Villafranca del Bierzo	ei noteerausta (¹)		Almendralejo	2,750	72 %
Bastia	ei noteerausta		Medina del Campo	ei noteerausta (¹)	
Béziers	4,187	109 %	Ribadavia	ei noteerausta	
Montpellier	4,456	116 %	Villafranca del Penedés	ei noteerausta	
Narbonne	4,635	121 %	Villar del Arzobispo	ei noteerausta (¹)	
Nîmes	4,561	119 %	Villarrobledo	2,738	72 %
Perpignan	3,968	104 %	Bordeaux	ei noteerausta	
Asti	ei noteerausta		Nantes	ei noteerausta	
Firenze	ei noteerausta		Bari	ei noteerausta (¹)	
Lecce	ei noteerausta (¹)		Cagliari	ei noteerausta	
Pescara	ei noteerausta (¹)		Chieti	ei noteerausta	
Reggio Emilia	ei noteerausta		Ravenna (Lugo, Faenza)	2,736	71 %
Treviso	4,053	106 %	Trapani (Alcamo)	2,356	62 %
Verona (paikalliset viinit)	4,559	119 %	Treviso	3,420	89 %
Edustava hinta	4,393	115 %	Edustava hinta	2,720	71 %
<i>R II Ohjehinta (OH)*</i>	3,828				
Heraklion	ei noteerausta				
Patras	ei noteerausta				
Calatayud	ei noteerausta				
Falset	ei noteerausta				
Jumilla	ei noteerausta				
Navalcarnero	ei noteerausta				
Requena	ei noteerausta				
Toro	ei noteerausta				
Villena	ei noteerausta (¹)				
Bastia	ei noteerausta				
Brignoles	ei noteerausta				
Bari	3,546	93 %			
Barletta	3,293	86 %			
Cagliari	ei noteerausta				
Lecce	3,800	99 %			
Taranto	ei noteerausta				
Edustava hinta	3,544	93 %			
	ecua/hehtolitra				
<i>R III Ohjehinta (OH)*</i>	62,150		<i>A II Ohjehinta (OH)*</i>	82,810	
Rheinpfalz-Rheinhausen (Hügelland)	ei noteerausta		Rheinpfalz (Oberhaardt)	45,365	55 %
			Rheinhausen (Hügelland)	50,405	61 %
			Luxemburgin Moselle-viinialue	ei noteerausta	
			Edustava hinta	46,587	56 %
			<i>A III Ohjehinta (OH)*</i>	94,570	
			Mosel-Rheingau	ei noteerausta	
			Luxemburgin Moselle-viinialue	ei noteerausta	
			Edustava hinta	ei noteerausta	

(¹) Noteerausta ei oteta huomioon asetuksen (ETY) N:o 2682/77 10 artiklan mukaisesti.

* Sovellettavat tasot 1.2.1995 alkaen.

° OH = Ohjehinta.

Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen

(98/C 384/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Johdanto

1. Käytyään laajaa keskustelua yhteisössä esiintyvää haitallista verokilpailua estävän toiminnan yhteensovittamisesta yhteisön tasolla talous- ja valtionvarainministereiden neuvosto (ECOFIN) esitti 1. joulukuuta 1997 joitakin päätelmiä ja pääsi yhteisymmärrykseen yritysverotukseen sovellettavia menettelysääntöjä (jäljempänä ”menettelysäännöt”) koskevasta päätöslauselmasta (⁽¹⁾). Komissio lupautui samassa yhteydessä laatimaan suuntaviivat perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamiselle yritysten välittömään verotukseen ja valvomaan, että tukisääntöjä sovelletaan tiukasti. Menettelysäännöillä pyritään lisäämään avoimuutta verotuksen alalla ottamalla käyttöön jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihtojärjestelmä ja arvioimalla kyseisen järjestelmän soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvia verotustoimenpiteitä. Haitallisen verokilpailun torjuntaa voidaan edistää myös perustamissopimuksen valtiontukimääräysten mukaisilla järjestelyillä.

2. Verotuksellisia valtiontukia koskevat komission sitoumukset ovat osa laajempaa tavoitetta, jonka mukaan valtiontukisääntöjen soveltamista on selvennettävä ja lujitettava kilpailun vääristymisen vähentämiseksi yhteismarkkinoilla. Yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatetta ja valtiontukisääntöihin perustuvia poikkeuksia sovelletaan myönnettyyn tukeen sen muodosta riippumatta ja erityisesti tiettyihin verotustoimenpiteisiin. Sen arvioiminen, katsotaanko tuki perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtiontueksi, edellyttää verotustoimenpiteiden osalta kuitenkin joitakin selvennyksiä, joita on tarkoitus antaa tässä tiedonannossa. Selvennykset ovat erityisen tärkeitä valtiontueksi luokittelusta seuraavien menettelyvelvollisuuksien kannalta ja niiden seurausten kannalta, joita kyseisten velvollisuuksien laiminlyönti aiheuttaa jäsenvaltioille.

3. Yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen ja pääomien vapaan liikkuvuuden myötä on osoittautunut tarpeelliseksi tutkia luonteeltaan verotuksellisten tukien erityisvaikutuksia ja tarkentaa niiden seurauksia

sen arvioimiseksi, soveltuvatko ne yhteismarkkinoille (⁽²⁾). Talous- ja rahaliiton luominen ja sen edellytyksenä olevat jäsenvaltioiden talouksien vakauttamispyrkimykset korostavat entisestään kaikkien valtiontukimuotojen tiukan valvonnan tärkeyttä. Tätä taustaa vasten on yleisen edun mukaisesti otettava huomioon myös se, että verotuilla voi olla huomattavia vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tuloihin.

4. Tämän tiedonannon tarkoituksena on siten varmistaa komission päätösten avoimuus ja ennakoitavuus, mutta lisäksi tavoitteena on taata kaikille jäsenvaltioille yhdenmukainen ja oikeudenmukainen kohtelu. Kuten menettelysäännöissä todetaan, komissio aikookin tutkia tai tarkistaa tämän tiedonannon perusteella tapauskohtaisesti jäsenvaltioiden nykyiset verojärjestelmät.

A. Yhteisön toimintakeinot

5. Yhteisöllä on valtuudet turvautua perustamissopimuksen mukaisiin toimintakeinoihin yhtenäismarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavien kilpailuvääristymien poistamiseksi. Onkin olennaista tehdä ero erilaisten vääristymien välillä.

6. Jotkin yleiset verotustoimenpiteet voivat haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tällaisten toimenpiteiden osalta perustamissopimuksessa määrätään toisaalta mahdollisuudesta yhdenmukaistaa 100 artiklan nojalla jäsenvaltioiden verolait (yksimielisesti annetut neuvoston direktiivit). Toisaalta jäsenvaltioiden voimassa olevien tai suunniteltujen yleisten määräysten väliset eroavuudet voivat vääristää kilpailua ja luoda vääristymiä, jotka on 101 ja 102 artiklan nojalla poistettava (komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden väliset neuvottelut; tarvittaessa määränemistöllä annetut neuvoston direktiivit).

(⁽¹⁾) EYVL C 2, 6.1.1998, s. 1.

(⁽²⁾) Katso *Yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelma*, CSE(97) 1, 4.6.1997, toinen strateginen tavoite, osatavoite 1.

7. Valtiontuista aiheutuva kilpailun vääristyminen kuuluu komission ennakkolupajärjestelmän soveltamisalaan, ja järjestelmän soveltaminen tapahtuu puolestaan yhteisöjen tuomioistuinten valvonnassa. Valtiontukitoimenpiteistä on siten perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoitettava komissiolle. Jäsenvaltiot eivät voi toteuttaa tukisuunnitelmiaan ilman komissiolta saatua hyväksyntää. Komissio tutkii tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille niiden vaikutusten eikä ilmenemismuotojen kannalta. Komissio voi päättää, että jäsenvaltion on muutettava tukia tai poistettava ne, jos komissio on todennut niiden olevan ristiriidassa yhteismarkkinoiden periaatteiden kanssa. Jos tukitoimenpiteet on jo toteutettu menettelysääntöjen vastaisesti, kyseisen jäsenvaltion on periaatteessa vaadittava tuensaaajaa tai -saajia maksamaan tuet takaisin.

B. EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltaminen verotustoimenpiteisiin

8. Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”. Sillä, onko toimenpide luonteeltaan verotuksellinen, ei ole merkitystä valtioneukisääntöjen soveltamisen kannalta, sillä 92 artiklaa sovelletaan myönnettyyn tukeen sen muodosta riippumatta. Jotta toimenpide katsottaisiin 92 artiklassa tarkoitetuksi tueksi, sen on täytettävä kaikki jäljempänä kuvatut edellytykset.

9. Tuensaaajien on ensinnäkin saatava toimenpiteestä etua, joka keventää niiden taloutta yleensä rasittavia maksuja. Etu voi koostua yrityksen verotuksen keventämisestä esimerkiksi seuraavasti:

— veron perusteen alentaminen (esimerkiksi poikkeuksellinen vähennys ja erityiset tai nopeutetut poistot, varausten kirjaaminen taseeseen jne.)

— veron määrän täydellinen tai osittainen alentaminen (verovapautus, verohyvitys jne.)

— verovelkojen lykkääminen, niistä luopuminen tai niiden tilapäinen uudelleenjärjestely.

10. Etuuden on lisäksi oltava jäsenvaltion myöntämä tai valtion varoista myönnetty tuki. Verotulojen menetys vastaa verotustukiin käytettyjen valtion varojen määrää. Tämä edellytys koskee myös jäsenvaltioiden alueellisten ja paikallisten yksikköjen⁽³⁾ myöntämiä tukia. Valtio voi myöntää tukea joko lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten verosääntöjen nojalla tai veroviranomaisten noudattamien käytäntöjen mukaisesti.

11. Kolmantena ehtona on, että toimenpide vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämän edellytyksen lähtökohtana on, että edunsaaja harjoittaa taloudellista toimintaa kyseisillä markkinoilla toiminnan muodosta tai rahoitustavasta riippumatta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpiteellä on tätä määräästä sovellettaessa vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos tuensaaajayritys harjoittaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan liittyvää taloudellista toimintaa. Jo pelkästään se, että tuki lujittaa kyseisen yrityksen asemaa suhteessa kilpaileviin yrityksiin yhteisön sisäisessä kaupassa, riittää perusteeksi sille, että tuen katsotaan vaikuttavan yhteisön kauppaan. Tähän toteamukseen ei vaikuta tuen suhteellisen vähäinen määrä⁽⁴⁾, tuensaaajan pieni koko tai erittäin pieni osuus yhteisön markkinoista⁽⁵⁾ eikä myöskään se, että tuensaaaja ei harjoita vientiä⁽⁶⁾ tai se, että yritys vie lähes koko tuotantonsa yhteisön ulkopuolelle⁽⁷⁾.

12. Toimenpiteen on lisäksi oltava erityinen tai valikoiva siinä suhteessa, että se suosii ”jotakin yritystä tai tuotannonalaa”. Valikoivuus voi perustua lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten verosääntöihin tehtäviin poikkeuksiin tai veroviranomaisten harkinnanvaraiseen käytäntöön. Toimenpiteen valikoivuutta voidaan kuitenkin perustella myös järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella⁽⁸⁾. Jos näin on, tukitoimenpidettä ei katsota perustamissopi-

⁽³⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 248/84, Saksa v. komissio, 14.10.1987 antama tuomio, Kok. 1987, s. 4013.

⁽⁴⁾ Poikkeuksena tästä ovat kuitenkin tuet, jotka täyttävät de minimis -säännön soveltamisedellytykset. Katso komission tiedonanto, EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, 14.9.1994 antama tuomio, Kok. 1994, s. I-4103.

⁽⁶⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 102/87, Ranska v. komissio, 13.7.1988 antama tuomio, Kok. 1988, s. 4067.

⁽⁷⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-142/87, Belgia v. komissio, 21.3.1990 antama tuomio, Kok. 1990, s. I-959.

⁽⁸⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 173/73, Italia v. komissio, 2.7.1974 antama tuomio, Kok. 1974, s. 709.

muksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi. Näitä näkökohtia käsitellään tarkemmin jäljempänä.

Valtiontukien ja yleisten toimenpiteiden välinen ero

13. Verotustoimenpiteet, jotka ovat kaikkien jäsenvaltion alueella toimivien taloudellisten toimijoiden saatavilla, ovat periaatteessa luonteeltaan yleisiä toimenpiteitä. Niiden on oltava yhtäläisin perustein kaikkien yritysten saatavilla eikä niiden soveltamisalaa saa rajoittaa tosiasiallisesti esimerkiksi antamalla valtiolle tukien myöntämistä koskeva harkintavalta tai rajoittamalla toimenpiteiden käytännön vaikutuksia muilla keinoilla. Tämä ehto ei kuitenkaan rajoita jäsenvaltioiden oikeutta noudattaa asianmukaisimmaksi katsomaansa talouspolitiikkaa ja erityisesti jakeaa verorasitus oman näkemyksensä mukaan eri tuotantotehtäjäiden kesken. Seuraavia toimenpiteitä ei katsota valtiontueksi, jos niitä sovelletaan yhtäläisesti kaikkiin yrityksiin ja tuotannonaloihin:

— puhtaasti verotekniset toimenpiteet (esimerkiksi verokannan, poistosaäntöjen ja tappiontasauksia koskevien sääntöjen vahvistaminen; kaksinkertaisen verotuksen tai veronkierron torjumista koskevat säädökset)

— toimenpiteet, jotka edistävät yleisten talouspoliittisten tavoitteiden saavuttamista, keventämällä tiettyihin tuotantokustannuksiin (esim. tutkimus ja kehitys, ympäristö, koulutus ja työllisyys) liittyvää verotusta.

14. Osa näistä verotustoimenpiteistä hyödyttää joitakin yrityksiä tai aloja enemmän kuin toisia, mutta se ei välttämättä merkitse toimenpiteiden sisällyttämistä valtiontukea koskevien kilpailusääntöjen soveltamisalaa. Kaikkien yritysten työvoimaverotuksen keventämisellä on siten enemmän vaikutusta työvoimavaltaisiin aloihin kuin pääomavaltaisiin aloihin, mutta toimenpidettä ei siitä huolimatta välttämättä katsota valtiontueksi. Vastaavasti ympäristö-, tutkimus-, kehitys- ja koulutusinvestointeja koskevat verohelpotukset hyödyttävät vain kyseisiä investointeja tekeviä yrityksiä, mutta myöskään niitä ei välttämättä katsota sen seurauksena valtiontueksi.

15. Yhteisöjen tuomioistuimen vuonna 1974 antaman tuomion (*) mukaan mikä tahansa toimenpide, jonka

tarkoituksena on vapauttaa tietyllä elinkeinoelämän alalla toimivat yritykset (kokonaan tai osittain) yleisesti sovellettavan järjestelmän mukaisista maksuista, on katsottava valtiontueksi, jollei vapauttaminen ole perusteltua järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. Lisäksi tuomion mukaan 92 artiklassa ei erotella kyseisiä valtion toimia niiden syiden tai tavoitteiden perusteella, vaan määrittely perustuu niiden vaikutuksiin. Tuomiossa osoitetaan myös, että vaikka tarkasteltavana oleva toimenpide saattaa kyseisen alan maksut lähemmäksi muissa jäsenvaltioissa olevien kilpailijoiden suorittamia maksuja, se ei vähennä toimenpiteen valtiontuen luonnetta. Tällaisia verojärjestelmien välisiä eroja, jotka, kuten edellä todettiin, kuuluvat 100, 101 ja 102 artiklan soveltamisalaa, ei voida korjata kohdistamalla yksipuolisia toimenpiteitä sellaisiin yrityksiin, joihin verojärjestelmien erot vaikuttavat eniten.

16. Tärkein peruste 92 artiklan 1 kohdan soveltamiselle verotustoimenpiteeseen on siten se, että toimenpiteellä saadaan aikaan poikkeus verojärjestelmän soveltamisesta jäsenvaltion tiettyjen yritysten eduksi. Ensiksi olisikin määritettävä yleinen verojärjestelmä. Sen jälkeen on tutkittava, voidaanko järjestelmästä tehtävää poikkeusta tai poikkeamia perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. On toisin sanoen tutkittava, perustuvatko poikkeukset tai poikkeamat kyseisen jäsenvaltion verojärjestelmän perus- tai pääperiaatteisiin. Jos näin ei ole, kyse on valtiontuesta.

Valikoivuus- tai erityisyysedellytys

17. Komission päätöksenteossa noudatettu käytäntö osoittaa, että ainoastaan toimenpiteet, jotka käsittävät valtion koko alueen, jäävät 92 artiklan 1 kohdassa määrätyn valikoivuusehdon soveltamisalan ulkopuolelle. Toimenpiteet, joita sovelletaan alueellisesti tai *paikallisesti*, voivat näin ollen suosia tiettyjä yrityksiä ottaen huomioon 16 kohdassa mainitut periaatteet. Perustamissopimuksessa tueksi määritellään kaikki toimenpiteet, jotka edistävät taloudellista kehitystä tietyllä alueella. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa määrätäänkin, että tämänkaltaisille tuille voidaan myöntää poikkeuksia 92 artiklan 1 kohdassa määrätystä yleisestä yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatteesta.

18. Perustamissopimukseen sisältyy selkeä määräys, jonka mukaan luonteeltaan alakohtainen toimenpide kuuluu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa. Kyseisessä määräyksessä mainitaan nimenomaisesti, että tietyn tuotannonalan suosiminen kuuluu edellytyk-

(*) Katso alaviite 8.

siin, joiden täyttyessä tukea voidaan pitää komission toimivaltaan kuuluvana. Vakiintuneen menettelytavan ja oikeuskäytännön mukaan verotustoimenpide, jonka ensisijainen tavoite on yhden tai useamman alan suosiminen, katsotaan valtiontueksi. Sama koskee pelkästään kotimaisia vientituotteita suosivia toimenpiteitä⁽¹⁰⁾. Komissio on lisäksi pitänyt valtiontukea toimenpiteitä, jotka on kohdistettu kaikille sellaisille elinkeinoelämän aloille, joilla esiintyy kansainvälistä kilpailua⁽¹¹⁾. Siten on selvää, että sellainen poikkeus yritysveron yleisestä verokannasta, joka koskee kokonaista talouden alaa, on tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta valtiontukea⁽¹²⁾, kuten koko teollisuustuotantoa koskevasta toimenpiteestä tehdyssä komission päätöksessä todetaan⁽¹³⁾.

19. Useissa jäsenvaltioissa sovelletaan erilaisia verosääntöjä yritysten asemasta riippuen. Esimerkiksi jotkin julkiset yritykset on vapautettu kunnallis- tai yhtiöverosta. Nämä säännöt, jotka takaavat suosituimmuuskohtelun yrityksille, jotka luokitellaan oikeudelliselta asemaltaan julkisiksi yrityksiksi ja jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, voivat muodostaa 92 artiklassa tarkoitettuja valtiontukia.

20. Veroetuudet rajoittuvat toisinaan koskemaan vain tiettyjä yritysmuotoja, tiettyä osaa niiden toiminnasta (konsernin sisäiset palvelut ja välitys tai koordinaatipalvelut) tai tiettyjä tuotannonaloja. Jos etuudet suosivat joitakin yrityksiä tai tuotannonaloja, ne voivat olla 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia.

Harkinnanvaraiset hallinnolliset menettelyt

21. Veroviranomaisten harkintavallassa olevat käytännöt voivat myös johtaa toimenpiteisiin, jotka kuuluvat 92 artiklan soveltamisalaan. Yhteisöjen tuomioistuimen myöntää, että taloudellisten toimijoiden harkinnanvarainen kohtelu voi johtaa siihen, että yleisen toimenpiteen soveltamisessa voi joissakin yksittäistapauksissa ilmetä valikoivalle toimenpiteelle ominaisia

piirteitä. Näin on etenkin silloin, kun harkintavallan käyttö menee pelkkää puolueettomien perustein tapahtuvaa verotulojen hallintaa pidemmälle⁽¹⁴⁾.

22. Jos verosääntöjen päivittäinen soveltaminen edellyttää niiden tulkitsemista, ne eivät mahdollista yritysten harkinnanvaraista kohtelua. Periaatteessa kaikki yksittäisiä yrityksiä suosivat yleisesti sovellettavista verosäännöistä poikkeavat hallinnolliset päätökset voitaisiin mahdollisesti katsoa valtiontueksi ja olisi analysoitava yksityiskohtaisesti. Hallintoviranomaisten antamat sitovat ohjeet ("administrative rulings"), jotka koskevat pelkästään yleisten verosääntöjen tulkintaa, eivät periaatteessa anna aihetta olettaa, että kyse on valtiontuesta. Avoimuuden puute ja näihin menettelyihin joskus liittyvä harkintavallan määrä antavat kaikesta huolimatta aiheen olettaa, että niillä voi joissakin tapauksissa olla tällainen vaikutus. Tämä ei estä jäsenvaltioita tarjoamasta verovelvollisilleen yleisten verosääntöjen soveltamista koskevaa oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta.

Järjestelmän luonteen tai taloudellisen rakenteen perusteella tehtävät poikkeukset

23. Joidenkin toimenpiteiden eriytyneisyys ei välttämättä aiheuta niiden katsomista valtiontuiksi. Tämä koskee sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat taloudellisen järjestyksensä seurauksena "tarpeellisia tai tarkoitukseenmukaisia suhteessa verojärjestelmän tehokkuuteen"⁽¹⁵⁾. Jäsenvaltioiden on kuitenkin pystyttävä perusteamaan tällaiset toimenpiteet.

24. Siten tulojen tai voittojen verotuksessa käytettävä progressiivinen asteikko on oikeutettu verotulojen uudelleenjaon perusteella. Varallisuuserien poistoja ja varastojen arvostusta koskevat menetelmät vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, mutta jokainen menetelmä voi olla olennainen osa kyseistä verojärjestelmää. Myös verovelan perintää koskevissa järjestelyissä on eroja jäsenvaltioiden välillä. Joitakin edellytyksiä voidaan perustella myös veronmaksuvelvollisten välillä tosiasiallisilla eroilla. Toisaalta jos verohallinto voi harkintavaltansa perusteella asettaa erilaisia poistoihin sovellettavia aikarajoja tai erilaisia arvostusta koskevia sääntöjä eri yrityksille tai eri aloille, on oletettavissa, että on kyse valtiontuesta.

⁽¹⁰⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 6 ja 11/69, komissio v. Ranska, 10.12.1969 antama tuomio, Kok. 1969, s. 561.

⁽¹¹⁾ Asiassa Maribel a/b 4. joulukuuta 1996 tehty komission päätös 97/239/EY, EYVL L-95 10.4.1997, s. 25 (parhaillaan oikeusharkinnassa, asia C-75/97).

⁽¹²⁾ Koskien erityisesti maataloutta ja kalastusta, katso 27 kohta.

⁽¹³⁾ Asiassa Irish Corporation Tax 22 päivänä heinäkuuta 1998 tehty komission päätös (SG(98) D/7209), ei vielä julkaistu.

⁽¹⁴⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-241/94, Ranska v. komissio (Kimberly Clark Sopalin), 26.9.1996 antama tuomio, Kok. 1996, s. I-4551.

⁽¹⁵⁾ Saksalaisille lentoyhtiöille poistoina myönnettävästä verotuksesta 13 päivänä maaliskuuta 1996 tehty komission päätös 96/369/EY (EYVL L 146, 20.6.1996, s. 42).

Valtiontuesta on oletettavasti kyse myös silloin, kun veroviranomaiset käsittelevät verovelkoja tapauskohtaisesti tavoitteenaan muu kuin kyseisen yrityksen verovelkojen optimaalinen perintä.

25. On selvää, että voitoista ei voida kantaa veroa, jos toiminnasta ei saada voittoa. On näin ollen verojärjestelmän luonteen mukaisesti perusteltua, että säätiöiden tai yhdistysten kaltaiset voittoa tavoittelemattomat yritykset on nimenomaisesti vapautettu tuloverosta, jos niiden toiminnasta ei saada varsinaista voittoa. Verojärjestelmän luonteella voidaan perustella myös sitä, että osuuskunnat, joiden voitot jaetaan jäsenten kesken, eivät maksa veroa osuuskunnan tasolla, kun veron maksu on osuuskunnan jäsenten vastuulla.
26. On myös tehtävä ero toisaalta verojärjestelmän ulkoisten tavoitteiden, esimerkiksi sosiaalisten ja alueellisten tavoitteiden, ja toisaalta niiden tavoitteiden välillä, jotka ovat ominaisia verojärjestelmälle sinänsä. Verojärjestelmän olemassaoloa on perusteltu valtion menojen rahoittamiseen tarkoitettujen varojen keruulla. Kunkin yrityksen edellytetään maksavan veroja vain kerran. Siinä jäsenvaltiossa maksettujen verojen huomioon ottaminen, jossa yrityksen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee, on siten ominaista verojärjestelmän toimintatavoille. Tietyissä tapauksissa joitakin verosäännöistä tehtäviä poikkeuksia on kuitenkin vaikea perustella vetoamalla verojärjestelmän rakenteeseen. Näin on esimerkiksi silloin, kun muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yrityksiä kohdellaan suotuisammin kuin yrityksiä, joiden kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, tai kun pääkonttoreille tai yrityksille, joiden tehtävänä on suorittaa tiettyjä palveluita (esimerkiksi rahoituspalveluita) konsernin sisällä, myönnetään veroetuuksia.
27. Erityismääräyksiä, jotka eivät ole luonteeltaan harkinnanvaraisia ja jotka mahdollistavat esimerkiksi kiinteämääräisen veron vahvistamisen (esimerkiksi maatalous- tai kalastusalalla), voidaan perustella järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella, jos määräyksissä otetaan huomioon varsinkin määrätyt kirjanpitovelvoitteet ja kiinteistö- ja maaomaisuuden merkittävä osuus tiettyjen alojen toimijoiden omaisuudesta. Tällaisia määräyksiä ei näin ollen katsota valtiontueksi. Lisäksi pienten ja keskisuurten yritysten, pienet maatalousalan yritykset⁽¹⁶⁾ mukaan luetuna, verotusta koskevilla erityismääräyksillä on samankaltaiset perusteet kuin progressiivisella veroasteikolla.

⁽¹⁶⁾ Maatalousalan toimijat, jotka eivät työllistä yli kymmentä työyksikköä vuodessa.

C. Luonteeltaan verotuksellisten valtiontukien soveltuvuus yhteismarkkinoille

28. Jos verotustoimenpide katsotaan 92 artiklan 1 kohdan mukaiseksi tueksi, siihen voidaan muissa muodoissa myönnettyjen tukien tavoin kaikesta huolimatta soveltaa kyseisen artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatteesta. Jos valtio on lisäksi antanut yksityisen tai julkisen tuensaajan tehtäväksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin suunnattujen palveluiden tarjoamisen, tukeen voidaan soveltaa perustamissopimuksen 90 artiklan määräyksiä⁽¹⁷⁾.
29. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä tukia, jotka ovat ristiriidassa sekä syrjijä kieltämiseen ja sijoittautumisvapautteen liittyvien perustamissopimuksen määräysten että johdetun oikeuden verotussäännösten kanssa⁽¹⁸⁾. Tukia, joilla on tällaisia ominaisuuksia, voidaan perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla käsitellä erillisessä menettelyssä. Oikeuskäytännön mukaan tuen tarkoitukseen erottamattomasti liittyvät tukijärjestelyt, jotka ovat ristiriidassa muiden määräysten kuin perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan kanssa, on kuitenkin tutkittava 93 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti osana yleisiä tutkimuksia tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.
30. Verotustoimenpiteen luokitteluun menettelysääntöjen nojalla haitalliseksi ei vaikuta siihen, että toimenpide saatetaan luokitella valtiontueksi. Verotukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille on joka tapauksessa tutkittava ottaen huomioon muun muassa menettelysääntöjen soveltamisen yhteydessä havaitut tukien vaikutukset.
31. Kun verotuen myöntämisen tarkoituksena on kannustaa yrityksiä osallistumaan tiettyihin tarkoin määriteltyihin hankkeisiin (erityisesti investointihankkeisiin) ja kun verotuen intensiteetti rajataan suhteessa hankkeen toteuttamiskustannuksiin, se ei poikkea valtion myöntämästä avustuksesta, ja sitä voidaan näin ollen käsitellä avustuksen tavoin. Tällaisiin tukiin sovellettavien sääntöjen on kuitenkin oltava niin avoimia, että saadun hyödyn mittaaminen on mahdollista.

⁽¹⁷⁾ Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-106/95, FFSA ja muut v. komissio, 27.2.1997 antama tuomio, Kok. 1997, s. II-229. Asiassa C-174/97 P 25.3.1998 annettu yhteisöjen tuomioistuimen määräys, Kok. 1998, s. I-1303.

⁽¹⁸⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 74/76, Iannelli ja Volpi v. Meroni, 22.3.1977 antama tuomio, Kok. 1977, s. 557. Katso myös asiassa 73/79, Sovrapprezzo, 21.5.1980 annettu tuomio, Kok. 1980, s. 1533, asiassa T-49/93, SIDE, 18.9.1995 annettu tuomio, Kok. 1995, s. II-2501, ja yhdistetyissä asioissa C 142-143/780, Salengo, 27.5.1981 annettu tuomio, Kok. 1981, s. 1413.

32. Verotusta keventäville toimenpiteille on kuitenkin useimmissa tapauksissa ominaista jatkuvuus, sillä ne eivät liity yksittäisten hankkeiden toteuttamiseen ja ne vähentävät yrityksen juoksevia kuluja ilman että komissio voisi arvioida saadun hyödyn tarkkaa määrää ennakkotutkimustensa perusteella. Tällaiset toimenpiteet ovat toimintatukea. Toimintatukien myöntäminen on periaatteessa kielletty. Komissio hyväksyy ne tällä hetkellä vain poikkeustapauksissa ja tiettyin edellytyksin, esimerkiksi laivanrakennusalalle sekä ympäristönsuojeluun myönnettävät tuet⁽¹⁹⁾, ja kun on kyse 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvista alueista, joita ovat muun muassa erityisen syrjäiset alueet, edellyttäen, että tuet voidaan perustella asianmukaisesti ja että niiden määrä on suhteutettu haittoihin, joiden korjaamiseksi ne myönnetään⁽²⁰⁾. Tukien on periaatteessa oltava lukuun ottamatta kahta jäljempänä mainittua tukiluokkaa asteittain alenevia ja ajallisesti rajoitettuja eikä jäsenvaltioiden välisen viennin tukemista voida hyväksyä. Tällä hetkellä ovat hyväksyttäviä myös erittäin harvaan asutuille ja huonoista kulkuyhteyksistä kärsiville pohjoisille alueille myönnettävien tukien muodossa myönnettävät toimintatuet. Jäsenvaltioiden väliseen vientiin myönnettäviä toimintatukia ei voida hyväksyä. Meriliikenteen valtiontukiin sovelletaan erityissääntöjä⁽²¹⁾.

33. Jotta komissio voisi katsoa erityisalueiden taloudellisen kehityksen tukemiseen myönnettävien valtiontukien soveltuvan yhteismarkkinoille, tukien on oltava ”oikeassa suhteessa asetettuun tavoitteeseen ja oikein kohdennettuja”. Aluetukien arviointiperusteita sovellettaessa verotukien arvioinnissa voidaan ottaa huomioon niiden muut mahdolliset vaikutukset, erityisesti ne vaikutukset, jotka on tuotu esille yritysverotukseen sovellettavissa menettelysäännöissä. Poikkeuksen myöntäminen alueellisiin perustein edellyttää, että komissio varmistuu seuraavista seikoista:

— Tukien on edistettävä aluekehitystä ja liityttävä toimintaan, jolla on paikallista vaikutusta. Toiminnan siirtäminen verotuksellisesti edullisemmalle alueelle ei yleensä tue tyydyttävällä tavalla paikallista taloutta, sillä kyseisellä toimenpiteellä on vain vähäisiä välillisiä vaikutuksia paikalliseen talouteen.

— Tukien on liityttävä todellisiin alueellisiin haittoihin. On syytä pohtia, liittyykö sellaiseen toimintaan todellisia alueellisia haittoja, joka ei

aiheuta merkittäviä lisäkustannuksia. Esimerkkinä voidaan mainita rahoitukseen liittyvästä toiminnasta aiheutuvat lisäkuljetuskustannukset, jotka helpottavat veronkiertoa.

— Tukia on arvioitava yhteisön kannalta⁽²²⁾. Komission on otettava huomioon kielteiset vaikutukset, joita kyseisillä toimenpiteillä voi olla muihin jäsenvaltioihin.

D. Menettelyt

34. Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ”tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta” ja että ehdotettuja toimenpiteitä ei saa toteuttaa ennen komissiolta saatua hyväksyntää. Nämä määräykset koskevat kaikkia tukia, mukaan lukien verotukselliset tuet.

35. Jos komissio havaitsee, että tämän säännön vastaisesti toteutettuihin tukitoimenpiteisiin ei voida soveltaa perustamissopimuksessa määrättyjä poikkeuksia, mikä merkitsee sitä, että tuet ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia, se vaatii jäsenvaltiota perimään tuen takaisin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tämä vaatimus olisi ristiriidassa yhteisön oikeuden pääperiaatteen kanssa, erityisesti komission suhtautumisen perustana mahdollisesti toimivan perustellun luottamuksen periaatteen kanssa. Jos kyse on verotustoimenpiteinä toteutetusta valtiontuesta, takaisin perittävä määrä lasketaan vertaamalla todellisuudessa maksetun veron määrää yleisesti sovellettavan verosäännön mukaisesti maksettavaan määrään. Perusmäärän lisäksi on maksettava korkoa. Sovellettava korkokanta vastaa aluetukien avustusekvivalentin laskennassa käytettävää viitekorkoa.

36. Perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan nojalla komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Tämä seuranta ulottuu myös verotuksellisiin valtiontukiin. Seuran toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain selvitys niiden voimassa olevista valtiontukijärjestelmistä. Selvityksissä on esitettävä arvio tulonmenetyksistä, joita veronhuojennukset taikka täydelliset tai osittaiset verovapautukset aiheuttavat valtiolle. Tutkittuaan tukijärjestelmät komissio voi ehdottaa jäsenvaltiolle järjestelmän

⁽¹⁹⁾ Ympäristönsuojeluun myönnettävää tukea koskevat yhteisön suuntaviivat (EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3).

⁽²⁰⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat (EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9).

⁽²¹⁾ Yhteisön suuntaviivat meriliikenteen valtiontuella (EYVL C 205, 5.7.1997, s. 5).

⁽²²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 730/79, Philip Morris v. komissio, antama tuomio, Kok. 1980, s. 2671.

muuttamista tai poistamista käytöstä, jos se katsoo, että järjestelmä ei sovellu (enää) yhteismarkkinoille.

senvaltioiden laittomasti myöntämät verotuet sekä tarkistaa voimassa olevia järjestelmiä. Tämä tiedonanto on luonteeltaan suuntaa-antava eikä kaiken kattava. Komissio ottaa tapauskohtaisesti huomioon asiaan kulloinkin liittyvät tekijät.

E. Täytäntöönpano

37. Komissio tutkii tässä tiedonannossa ja myöhemmin julkaistavissa asiakirjoissa määriteltyjen suuntaviivojen mukaisesti sille ilmoitetut verotukihankkeet ja jä-

38. Komissio tarkastelee tämän tiedonannon soveltamista uudelleen kahden vuoden kuluttua sen julkaisemisesta.

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää

(Tapaus N:o IV/M.1202 — Renault/Iveco)

(98/C 384/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 22. lokakuuta 1998 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain ranskan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan ”CFR”-versiona asiakirjanumerolla 398M1202. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä; lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin (352) 29 29-42455, telekopio (352) 29 29-42763.

Yrityskeskittymäilmoituksen peruuttaminen

(Tapaus N:o IV/M.1246 — LHZ/Carl Zeiss)

(98/C 384/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio vastaanotti 4. syyskuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 4 artiklan mukaisen ilmoituksen yritysten LH Systems ja Carl Zeiss Stiftung:n keskittymästä. 1 joulukuuta 1998 osapuolet ilmoittivat komissiolle vetäytyneensä ilmoituksestaan.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1370 — Peugeot/Credipar)

(98/C 384/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 1. joulukuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Peugeot SA hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä määräysvallan yrityksessä Credipar ostamalla osakkeita. Credipar on yritysten Peugeot SA ja Sovac (General Electric Group) 50/50 hallitsema yhteisyritys.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Peugeot SA: ajoneuvojen ja autosien valmistus, autorahoitus

— Credipar: Peugeotin ja Citroënin kautta myytyjen autojen luototus ja vuokraus.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1370 — Peugeot/Credipar seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

VALTIONTUKI

C 49/98 (ex NN 75/98 ja NN 164/97)

Italia

(98/C 384/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artikla)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen komission tiedonato jäsenvaltioille ja niille, joiden etua asia koskee, työllisyystoimenpiteitä koskevista laeista

Komissio on ilmoittanut seuraavalla kirjeellä Italian hallitukselle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

”I

1. Italian viranomaiset ilmoittivat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti pysyvän edustustonsa 7. toukokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä N:o 3081 työllisyystoimenpiteitä koskevasta lainsäädäntöluonnoksesta (laki 196/97). Tämä luonnos kirjattiin ilmoitettujen tukien rekisteriin numerolla N 338/97. Komissio pyysi täydentäviä tietoja 4. kesäkuuta 1997 päivätyllä kirjeellä N:o 52270, johon Italian viranomaiset vastasivat ministeriön 11. syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä ja Italian pysyvän edustuston 28. lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä N:o 7224. Näiden tietojen perusteella tutkimusta laajennettiin muihin kyseiseen toimenpidekokonaisuuteen liittyviin tukiohjelmiin. Kyseessä ovat lait 863/84, 407/90, 169/91 ja 451/94, joissa säädetään koulutus- ja työsopimuksista. Koska näitä tukiohjelmiä on jo sovellettu, ne kirjattiin ilmoittamatta jätetyiksi tuiksi numerolla NN 164/97.

2. Asiaa koskevia tutkimuksia täydennettiin kireenvaihdolla ja kokouksilla. Komissio lähetti 6. marraskuuta 1997 päivätyä kirjeen N:o 55050 ja 11. toukokuuta 1998 päivätyä kirjeen N:o 51980. Italian viranomaiset lähettivät 10. huhtikuuta 1998 päivätyä kirjeen N:o 2476 ja 5. kesäkuuta 1998 päivätyä kirjeen N:o 3656. Kokoukset pidettiin Roomassa 27. marraskuuta 1997, 3. maaliskuuta 1998 ja 8. huhtikuuta 1998.

3. Lakiin 196/97 sisältyy seuraavia tukitoimenpiteitä:

— 13.4 artikla: tuet työajan vähentämiseen,

— 14.1 artikla: tuet pk-yrityksille ja käsiteollisuusyrityksille, jotka palkkaavat tutkijoita,

— 14.2 artikla: säännökset, jotka koskevat julkisyhteisöjen tutkijoiden väliaikaista palkkaamista tätä pyytäviin pk-yrityksiin,

— 23 artikla: työnsuhteiden säätelyä koskevat säännökset,

— 25.2 artikla: takuurahaston perustaminen tuille, joita myönnetään nuoria yrittäjiä koskevan lain nojalla (laki 95/95).

4. Italian viranomaiset ilmoittivat, että ohjelmia ei ole sovellettu täytäntöönpanosäännösten puuttumisen vuoksi. Viranomaiset ovat sitoutuneet ilmoittamaan täytäntöönpanosäännöksistä heti kun ne ovat luonnosteluvaiheessa. Näin ollen kyseisten ohjelmien tutkimista on lykätty ja komissio esittää kantansa niistä, kun sillä on riittävästi tietoa näiden tukien yhteensopivuuden arvioimiseksi yhteisön kilpailusääntöjen kanssa.

5. Laissa 196/97 säädetään myös seuraavaa:

— 15 ariklissa säädetään tuista koulutus- ja työsopimusten muuttamiseksi vakituisiksi sopimuksiksi,

— 26 artiklassa säädetään harjoitteluapurahoista. Koska näitä säännöksiä voidaan soveltaa suoraan, ne on kirjattu ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 75/98.

6. Tämä päätös koskee seuraavia tukia:

— tuki NN 164/97: koulutus- ja työsopimukset, joista säädetään laeissa 863/84, 407/90, 169/91 ja 451/94,

- pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen suunnatut tuet, joista säädetään lain 407/90 8.9 artiklassa,
- tuki NN 75/98: lain 196/97 15 artiklan mukaiset tuet koulutus- ja työsopimusten muuttamiseen vakituksiksi sopimuksiksi ja lain 196/97 26 artiklan mukaisesti harjoitteluapurahoina myönnetty tuki.

II

7. KOULUTUS- JA TYÖSOPIMUKSET

- 7.1. Koulutus- ja työsopimus otettiin käyttöön vuonna 1984 lailla 863/84. Kysymys oli sellaisista määräaikaista työsopimuksista enintään 29-vuotiaiden työttömien palkkaamiseksi, joihin liittyi koulutusjakso. Työnantaja vapautettiin kahdeksi vuodeksi tällaisella sopimuksella palkattujen työntekijöiden sosiaaliturvamaksuista. Tätä säännöstä sovellettiin yleisellä, automaattisella, syrjimättömällä ja yhdenmukaisella tavalla koko maassa.
- 7.2. Tämän koulutus- ja työsopimuksen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä muutettiin vuonna 1990 lailla 407/90, jossa säädettiin tukien porrastamisesta alueen mukaan. Sääntöjä muutettiin myös lailla 169/91, jolla nostettiin palkattavien työntekijöiden yläikärajaa 32 vuoteen, sekä lailla 451/94, jolla koulutus- ja työsopimuksen kesto rajattiin yhteen vuoteen ja jolla vahvistettiin koulutuksen vähimmäistuntimäärä.
- 7.3. Näiden lakien mukaisesti koulutus- ja työsopimus on määräaikainen sopimus 16–32-vuotiaiden nuorten työntekijöiden palkkaamiseen. Tätä ikärajaa voidaan nostaa alueviranomaisten harkinnan mukaan. Koulutus- ja työsopimuksia tehdään seuraavan muotoisina:
1. Ensimmäinen sopimusmuoto koskee korkeaa koulutustasoa vaativia työpaikkoja. Tämän sopimuksen enimmäiskesto on 24 kuukautta ja siihen on sisällyttävä vähintään 80–130 tuntia koulutusta, joka annetaan työpaikalla sopimuksen voimassaoloaikana.
 2. Toinen sopimusmuoto koskee työpaikkoja, joihin ei vaadita yhtä korkeaa ammattitaidon tasoa. Näissä tapauksissa sopimus voidaan tehdä enintään 12 kuukaudeksi ja siihen on sisällyttävä 20 tuntia koulutusta.
- 7.4. Olennaista koulutus- ja työsopimuksessa on siihen sisältyvä työntekijän koulutusohjelma, jonka tavoitteena on tarjota työntekijälle erityisosaamista. Koulutusohjelmat laatii yleensä yhtiysten yhteen-

liittymä tai ammattijärjestö ja ne hyväksyy työvoimatoimisto, jonka vastuulla on varmistaa, että työntekijä on koulutuksen päätyttyä saanut edellytetyn pätevyyden.

- 7.5. Koulutus- ja työsopimuksella palkkaaville yrityksille myönnetään alennuksia sosiaaliturvamaksuista. Alennuksia myönnetään sopimuksen voimassaoloaikana seuraavalla tavalla:

- Muualla kuin Mezzogiornon alueella (Italian eteläosa) sijaitseville yrityksille myönnetään 25 prosentin alennus.

- Muualla kuin Mezzogiornon alueella sijaitseville alle 15 henkilöä työllistävälle kaupallisen alan ja matkailualan yrityksille myönnetään 40 prosentin alennus.

- Käsieteollisuusyrityksille ja kansallista keskitäsoa heikomman työllisyytilanteen alueilla sijaitseville yrityksille myönnetään täydellinen vapautus sosiaaliturvamaksuista.

- 7.6. Edellytyksenä näiden alennusten saamiselle on se, että yritykset eivät ole irtisanoneet henkilöstöä edeltävän 12 kuukauden aikana paitsi, jos kysymys on erilaisen pätevyyden omaavien työntekijöiden palkkaamisesta. Edellytyksenä on lisäksi, että yrityksen palvelukseen jää (vakituksella työsopimuksella) vähintään 60 prosenttia henkilöistä, joiden koulutus- ja työsopimus on umpeutunut edeltävien 24 kuukauden aikana.

- 7.7. Edellytyksenä näiden etujen myöntämiselle toisen koulutus- ja työsopimusmuodon osalta (vuoden kestävä sopimus) on työsuhteen muuttaminen vakituiseksi. Alennukset myönnetään vasta vakinaistamisen jälkeen ja koulutus- ja työsopimuksen voimassaoloaikaa vastaavaksi ajaksi.

- 7.8. Italian viranomaiset korostavat, että kyseessä on tukiohjelma, jolla edistetään nuorten työllisyyttä. Viranomaisten käsityksen mukaan Italian markkinoiden erityispiirteiden vuoksi yleensä nuoriin sovellettua 25 vuoden yläikärajaa on korotettava 32 vuoteen.

- 7.9. Italian hallitus on perustellut seuraavalla tavalla sitä, ettei kyseisestä tukiohjelmasta ole tehty perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta. Hallituksen mukaan ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönti johtuu toimenpiteen moinuotoisuudesta. Hallituksen mielestä toimenpiteeseen sisältyvän koulutusosuuden vuoksi ei ollut selvää, pitkö toimenpiteestä ilmoittaa. Tasapuolisen kohtelun nimissä ei hallituksen mielestä ole kohtuullista analysoida ohjelmaa sääntöjen perusteella, jotka ovat nyt paljon tiukemmat kuin komission käytäntö kyseisenä ajankohtana.

7.10. Tämän toimenpiteen toteuttamiseen vuosittain varatut määrärahat ovat noin 8 000 miljardia Italian liiraa (noin 4,1 miljardia ecua).

8. KOULUTUS- JA TYÖSOPIMUSTEN MUUTTAMINEN VAKITUISIKSI TYÖSOPIMUKSIKSI

8.1. Lain 196/97 15 artiklassa säädetään, että tavoitteen 1 mukaisilla alueilla toimiville yrityksille, jotka muuttavat ensimmäisen sopimustyyppin mukaiset koulutus- ja työsopimukset (kesto kaksi vuotta) niiden päättyessä vakituisiksi työsopimuksiksi, myönnetään vapautus sosiaaliturvamaksuista vuoden lisäajaksi. Saadut tuet on kuitenkin maksettava takaisin, jos työntekijä irtisanotaan tukijaksoa seuraavan 12 kuukauden aikana.

8.2. Tälle tuelle on osoitettu 50 miljardin Italian liiran määrärahat (noin 26 miljoonaa ecua) vuonna 1997, 75 miljardia liiraa (noin 37 miljoonaa ecua) vuonna 1998 ja 100 miljardia liiraa (noin 52 miljoonaa ecua) vuodessa jaksolla 1999–2000.

9. HARJOITTELUAPURAHA

9.1. Lain 196/97 26 artiklan nojalla enintään 100 työntekijää työllistävät yritykset, jotka sijaitsevat kansallista keskitasoa korkeamman työttömyysasteen alueilla (92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiset alueet Sisilia, Sardinia, Calabria, Basilicata ja Campania; 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaiset alueet Molise ja Abruzzo ja kaupungit Massa Carrara, Viterbo, Latina ja Frosinone sekä Rooma), voivat työllistää 12 kuukauden ajaksi harjoittelijoiksi nuoria työttömiä. Yritysten on toimittava seuraavilla aloilla: kauppa, korjaamotoiminta, teollisuuden, hotelli- ja ravintolatoiminta, liikenne, rahoitus, kiinteistöväilytys, tietotekniikka, tutkimus tai vapaat ammatit.

9.2. Tuensaajien edellytetään olleen työttöminä vähintään 30 kuukautta ja olevan iältään 21–31 -vuotiaita. Harjoittelija saa valtiolta harjoitteluapurahaa 400 ecua kuukaudessa. Harjoittelijan työaika ei saa ylittää 20:tä tuntia viikossa.

9.3. Yrityksen on tarjottava harjoittelijalle koulutusta, kustannettava harjoittelijan vakuutus sekä sitouduttava antamaan harjoittelijalle vähintään 40 tuntia teoreettista ja yleistä koulutusta (työ- ja työsuojelulainsäädäntö). Yrityksillä, jotka ovat irtisanoneet henkilökuntaa edeltäneen 12 kuukauden jakson aikana, ei ole oikeutta harjoitteluapurahan. Harjoitteluapurahaa ei saa hyödyntää työntekijöiden suorittamien tehtävien korvaamiseen.

9.4. Harjoittelupaikkojen on oltava lisätyöpaikkoja verrattuna yrityksen henkilöstömäärän keskiarvoon viimeisen 12 kuukauden aikana. Henkilöstömäärää laskettaessa määräaikaisessa työsuhteessa olevia työntekijöitä ei oteta huomioon.

9.5. Harjoittelujakson päättyessä harjoittelijan vakituisesti palkkaaville yrityksille myönnetään tukea alentamalla sosiaaliturvamaksuja. Tavanomaisesti aiheutuvista sosiaaliturvamaksuista myönnetään 50 prosentin alennus 36 kuukauden ajaksi. Mezzogiornon alueella ⁽¹⁾ sijaitseville yrityksille myönnetään täydellinen vapautus sosiaaliturvamaksuista 36 kuukauden ajaksi.

Keskimääräinen tuki työllistettyä kohden on 21 miljoonaa Italian liiraa (noin 11 000 ecua) Mezzogiornon alueella ja 10,5 miljoonaa liiraa (noin 6 000 ecua) muilla alueilla.

9.6. Tämän toimenpiteen toteuttamiseen varattiin 300 miljardia Italian liiraa (noin 160 miljoonaa ecua) vuonna 1997 ja 700 miljardia liiraa (noin 365 miljoonaa ecua) vuonna 1998.

10. PITKÄAIKAISTYÖTTÖMIEN TYÖLLISTÄMISTUKI

10.1. Lain 407/90 8 artiklan 9 kohdassa säädetään, että pitkäaikaistyöttömiä (vähintään 24 kuukautta työttömänä) tai vähintään kaksi vuotta Cassa Integrazione Guadagni -tukirahastoon kuuluneita henkilöitä vakituisen työsuhteeseen palkkaaville yrityksille myönnetään seuraavanlaista tukea:

— Mezzogiornon alueella ⁽¹⁾ sijaitseville yrityksille myönnetään täydellinen vapautus sosiaaliturvamaksuista 36 kuukauden ajaksi,

— muualla Italiassa sijaitseville yrityksille myönnetään 50 prosentin alennus sosiaaliturvamaksuista 36 kuukauden ajaksi.

10.2. Näiden tukien edellytyksenä on, ettei yritys ole irtisanonut henkilöstöä palkkaamista edeltävän 12 kuukauden aikana.

Keskimääräinen sosiaaliturvamaksujen alennus työllistettyä kohden on 21 miljoonaa Italian liiraa (noin 11 000 ecua) Mezzogiornon alueella ja 10,5 miljoonaa liiraa (6 000 ecua) muualla Italiassa.

⁽¹⁾ Tässä tapauksessa Mezzogiornon määritellään tarkoittavan tavoitteen 1 mukaista aluetta.

III

11. KOULUTUS- JA TYÖSOPIMUKSET

- 11.1. Laissa 863/84 määriteltyt koulutus- ja työsopimukset eivät ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, vaan kysymys on yleisestä toimenpiteestä. Kyseisiä etuja sovellettiin objektiivisin perustein kaikkiin yrityksiin yhdenmukaisesti, automaattisesti ja syrjimättä.
- 11.2. Vuonna 1990 annetulla lailla 407/90 tehdyt muutokset muuttivat toimenpiteiden luonteen. Uusien säännösten nojalla myönnettyt alennukset porrastettiin tuensaajayrityksen sijoittautumispaikan sekä toimialan mukaan. Tästä syystä eräät yritykset saivat kilpailijoitaan enemmän alennusta sosiaaliturvamaksuista.
- 11.3. Vain tietyt yrityksiä määrättyssä jäsenvaltiossa hyödyttävä valikoiva alennusjärjestelmä on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka vääristää kilpailua ja joka voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan riippumatta siitä, noudatetaanko porrastusta yksittäisellä, alueellisella vai toimialan tasolla.
- 11.4. Tällaisella porrastuksella tuetaan tietyillä Italian alueilla toimivia yrityksiä, jotka hyötyvät siksi, että tukea ei myönnetä tämän alueen ulkopuolella toimiville yrityksille.
- 11.5. Kyseinen tuki vääristää kilpailua, koska se vahvistaa tuensaajayritysten rahoitustilannetta ja toimintamahdollisuuksia varrattuna tukea saamattomiin kilpailijoihin. Jos tämä tapahtuu alalla, jolla on jäsenvaltioiden välistä kauppaa, tuki vaikuttaa tällöin myös siihen.
- 11.6. Nämä tuet vääristävät kilpailua ja vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan varsinkin, jos tuensaajayritykset vievät osan tuotannostaan muihin jäsenvaltioihin. Jos taas nämä yritykset eivät harjoita vientiä, kotimainen tuotanto hyötyy siitä, että tuki heikentää muissa jäsenvaltioissa toimivien yritysten mahdollisuuksia tuoda tuotteitaan Italian markkinoille ⁽²⁾.

- 11.7. Edellä esitetyistä syistä tarkasteltavana olevat toimenpiteet ovat EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 62 artiklan 1 kohdan mukaisesti periaatteessa kiellettyjä. Ne voidaan katsoa soveltuviksi yhteismarkkinoille vain, jos niihin voidaan soveltaa kyseisissä sopimuksissa määrättyjä poikkeuksia.
- 11.8. Kyseisestä ohjelmasta olisi muotonsa vuoksi pitänyt ilmoittaa komissiolle jo luonnosvaiheessa, kuten perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrätään. Italian hallitus on laiminlyönyt tämän velvollisuuden, joten nämä tuet ovat yhteisön oikeuden nojalla laittomia, koska EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä ei ole noudatettu.
- 11.9. Komissio oli tehnyt lukuisia työllisyystukia koskevia päätöksiä ennen marraskuuta 1995, koska työllisyystuen suuntaviivoja ei ollut vahvistettu. Tehdessään näitä päätöksiä komission oli kehitettävä tietyt perusteita arvioidakseen tämän alan tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Tuolloin sovelletut perusteet eivät olleet yhtä tiukkoja kuin nykyisin voimassa olevissa suuntaviivoissa vahvistetut perusteet, sillä esimerkiksi uusien työpaikkojen nettoluomista ei vaadittu ⁽³⁾. Tarkasteltavana olevalla tukiohjelmalla on tietyt ominaisuuksia (kysymys on uusien työntekijöiden palkkaamisesta, eikä vain työpaikkojen säilyttämisestä, irtisanottujen työntekijöiden korvaaminen on kielletty ja työntekijän kouluttamisvelvollisuudesta on säädetty), joiden perusteella on katsottava ohjelman noudattaneen sen voimaantuloajankohtana komission yleensä solveltamia perusteita. Näin ollen komissio katsoo, että sen on tarpeen analysoida kyseisen ohjelman soveltuvuutta yhteismarkkinoille vasta 21. marraskuuta 1995 alkaen, jolloin Italian hallitukselle lähetettiin ilmoitus työllisyystuen suuntaviivoista ⁽⁴⁾, joissa vahvistettiin alalla sovellettavat uudet säännöt.

12. KOULUTUS- JA TYÖSOPIMUSTEN SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI

- 12.1. Työllisyystuen suuntaviivoissa täsmennetään, että komissio suhtautuu yleensä myönteisesti tukeen,
- joka kohdistuu työttömiin
- ja
- jonka tarkoituksena on uusien työpaikkojen luominen (työpaikkojen nettoluominen) pk-yrityksissä ja aluetukeen oikeutetuilla alueilla,

⁽²⁾ Asia 102/87, SEB, tuomio 13.7.1988 (Kok. 1988, s. 4067).

⁽³⁾ Vrt. tuki N 199/89 työpaikkojen säilyttämiseksi keskeisellä alueella ja tuki N 413/88, jossa nuorten työllistämistukeen ei liittynyt kieltoa korvata nuorilla irtisanottuja työntekijöitä.

⁽⁴⁾ Kirje SG D/14435, 21.11.1995.

tai

- joka on tarkoitettu edistämään eräiden sellaisten työntekijäryhmien työhönottoa, joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä tai sinne palaamisessa; tällöin ei voida vaatia työpaikkojen nettoluomista, jos avoinna oleva toimi johtuu luonnollisesta poistumisesta eikä irtisanomisesta.

Suuntaviivoissa määrätään myös, että komission on varmistettava, että 'tuen taso ei ylitä työpaikkojen luomiseen tarvittavaa summaa' ja että luodun työpaikan säilymiseen liittyy tietty vakaus.

- 12.2. Suuntaviivoissa täsmennetään lisäksi, että komissio voi hyväksyä tuen työpaikkojen turvaamiseen, jos se rajataan perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen mukaisille alueille ja jos tuki täyttää toimintatuella asetetut edellytykset. Näissä säännöissä korostetaan, että tällaisen tuen on oltava määräaikaista, ajan myötä vähenevää ja rakenteellisten haittatekijöiden lieventämiseen suunnattua, sen on edistettävä kestävä kehitystä ja noudatettava herkillä toimialoilla sovellettavia sääntöjä.

- 12.3. Koulutus- ja työsopimuksen avulla tapahtuvaan työllistämiseen myönnetylle tuelle ovat ominaisia etenkin seuraavat seikat:

- tuki ei liity välttämättä työttömien palkkaamiseen, sillä tätä ei Italian lainsäädännössä edellytetä,
- tuki ei suuntaudu suuntaviivoissa tarkoitettuun työpaikkojen nettoluomiseen, koska velvollisuutta yrityksen henkilöstömäärän kasvattamiseen ei ole asetettu, vaikka edeltäviä kuukausia koskevasta irtisanomiskiellostä onkin määrätty,
- tukea ei ole tarkoitettu edistämään sellaisten työntekijäryhmien työhönottoa, joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä tai sinne palaamisessa. Ottaen huomioon asetetun melko korkea ikärajan (32 vuotta), joka voidaan jopa ylittää alueellisten viranomaisten luvalla, ei voida katsoa kysymyksen olevan 'nuorista', kuten Italian viranomaiset esittävät.

Konkreettisia perusteluja tämän väitteen tukemiseksi ei ole toimitettu. Sekä nuorille suunnatut yhteisön tason toimenpiteet että jäsenvaltioissa yleensä toteutetut toimenpiteet koskevat alle 25 vuotiaita henkilöitä ⁽⁵⁾.

- 12.4. Komissio ottaa kuitenkin huomioon, että tuensaannin ehtona olevasta irtisanomiskiellostä säädetään nimenomaisesti Italian lainsäädännössä.

- 12.5. Päätelmänä voidaan todeta, että kysymys näyttää olevan tuesta työpaikkojen turvaamiseen ja näin ollen toimintatuesta. Komission on siis varmistettava, että tämän tiedonannon 12.2 kohdassa tarkoitettuja ehtoja on noudatettu.

- 12.6. Komissio toteaa ensiksikin, ettei tukia ole rajattu perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluville alueille, koska tukea myönnetään koko Italiassa. Tuet eivät myöskään vähene ajan myötä, eikä niitä ole rajattu ajallisesti. Tukien mahdollisuuksista auttaa yrityksiä rakenteellisten ongelmien ratkaisemisessa ja kestävä kehityksen edistämiseksi komissio on jo useaan otteeseen varoittanut Italian hallitusta näin yleisiin toimenpiteisiin liittyvistä riskeistä. Komission asenne on kielteinen, sillä se on varma siitä, että tämän tyyppiset toimenpiteet vaikuttavat erittäin haitallisesti kilpailuun ja kauppaan ilman, että yhteisö saisi niistä todellista vastinetta, esimerkiksi kestävä kehityksenä tai ratkaisuna rakenteellisille ongelmille.

- 12.7. Koska näyttää siltä, ettei suuntaviivoissa asetettuja ehtoja ole täytetty, komissio katsoo tällä hetkellä hallussaan olevien tietojen perusteella, etteivät kyseiset tuet ole työllisyystuen suuntaviivojen mukaisia, eikä niihin näin ollen voida soveltaa tämän tyyppiselle tuelle myönnettyjä poikkeuksia.

- 12.8. Tarkasteltaessa, voidaanko muita perustamissopimuksessa määrättyjä poikkeuksia soveltaa tässä tapauksessa, komissio katsoo saatavilla olevien

⁽⁵⁾ Vrt. Observatoire de l'emploi — Tableau de bord 1996 (työllisyyden seurantakeskuksen tilannekatsaus), Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto.

tietojen perusteella, että tukiin ei voida soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja alueellisia poikkeuksia, koska kysymys ei ole investointituesta. Niihin ei voida soveltaa myöskään 92 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeuksia, koska kysymys ei ole 92 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista sosiaalisista tuista, eikä 92 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tuista luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi eikä myöskään 92 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tuista. Myöskään 92 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdan poikkeuksia ei ilmeisistä syistä voida soveltaa tässä tapauksessa.

12.9. Näistä syistä komissio epäilee tarkasteltavina olevien säännösten mukaisten porrastettujen alennusten yhteensoveltuvuutta perustamissopimuksen 92 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa ja aloittaa näin ollen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

13. TUET KOULUTUS- JA TYÖSOPIMUSTEN MUUTTAMISEKSI VAKITUISIKSI TYÖSOPIMUKSIKSI

13.1. Koska kysymys on koulutus- ja työsopimukseen myönnetyn tuen jatkamisesta vuodella ja koska tuki on luonteeltaan erityisen valikoivaa (tukea voidaan myöntää vain tavoitteen 1 mukaisille alueille), perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuen luonteen analyysin je edellä 11.3–11.7 kohdassa toteutetun analyysin merkitys korostuu entisestään.

13.2. Tuet koulutus- ja työsopimuksella työllistämiseen sekä näiden sopimusten muuttamiseen vakituisiksi eivät näytä täyttävän kaikkia työllisyystuen suuntaviivoissa vahvistettuja ehtoja. Vaikka palkattavia työntekijöitä voidaan pitää työttöminä, koska heidän työsopimuksensa on päättynyt, työpaikkojen nettoluomista koskevaa velvoitetta ei täytetä. Kysymys ei ole varsinaisesti uusien työpaikkojen luomisesta, koska työntekijät ovat jo yrityksen palveluksessa. Uusien työpaikkojen luomisen ei voida katsoa liittyvän koulutus- ja työsopimuksella työllistämistä edeltävään ajankohtaan, koska tämän tyyppisille sopimuksille suunnatun tuen saanti ei edellytä työpaikkojen nettoluomista. Ilmaisisista syistä ei myöskään voida katsoa kysymyksen olevan työntekijäryhmästä, jolla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille palaamisessa.

13.3. Komissio on eräissä tapauksissa suhtautunut myönteisesti tukiin määräaikaisten työsuhteiden

muuttamiseen pysyviksi (*). Hyväksyminen edellyttää periaatteessa kuitenkin seuraavien ehtojen täyttämistä:

— henkilökuntaa ei ole irtisanottu työsuhteen vakinaistamista edeltäneen 12 kuukauden aikana,

— yrityksen henkilöstömäärä on kasvanut työsuhteen vakinaistamista edeltäneen 6 kuukauden aikana ottamatta huomioon vakituiseksi muutettavia työsopimuksia.

13.4. Tällä tavoin komissio voi varmistua siitä, että tuella ei pelkästään turvata epävakaita työpaikkoja vaan se mahdollistaa myös ylimääräisten uusien vakituisten työpaikkojen nettoluomisen, ja siitä, ettei kyse ole vain irtisanotun tai eläkkeelle jääneen työntekijän korvaamisesta.

13.5. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa tällaisia ehtoja ei ole asetettu (irtisanomiskielto ja kielto korvata yrityksen palveluksesta poistuneet työntekijät). Komission on näin ollen todettava, että yritykseltä vaadittavat vastineet ovat melko vähäisiä etenkin kun kysymys on työpaikoista, joita on jo tuettu varsin paljon koulutus- ja työsopimuksia koskevasta tukiohjelmasta (vapautus sosiaaliturvamaksuista kahden vuoden ajan).

13.6. Komission on pidettävä sen hallussa tällä hetkellä olevien tietojen perusteella näitä tukia työpaikkojen turvaamiseen myönnettyinä tukina. Työllisyystuen suuntaviivojen mukaan tällaiset tuet ovat toimintatukia. Näin ollen näitä tukia on tutkittava aluetuen suuntaviivoissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Aluetuen suuntaviivoissa määrätään, että tällaista tukea on mahdollista myöntää ainoastaan perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen oikeutetuilla alueilla. Tämän tuen soveltaminen Molisen alueella (92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu alue) on siis selkeästi perustamissopimuksen vastaista. Tarkasteltaessa toimenpiteen soveltuvuutta muilla tavoitteen 1 mukaisilla alueilla Italiassa, joihin myös voidaan soveltaa 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta, komission on tällä hetkellä todettava, etteivät tuet täytä toimintatuen myöntämiselle asetettuja ehtoja samoista syistä kuin edellä jo esitettiin koulutus- ja työsopimukseen myönnetyn tuen osalta.

(*) Vrt. valtioneuvoston päätös N 692/97.

13.7. Näihin tukiin ei voida myöskään soveltaa muita perustamissopimuksen poikkeuksia 12.8 kohdassa esitetystä syistä, sillä kysymys on samantyyppisestä toimenpiteestä.

13.8. Komission on siis edellä mainituista syistä tässä vaiheessa esitettävä epäilevänsä koulutus- ja työsopimusten muuttamiseen vakituisiksi työsopimuksiksi myönnetyn tuen yhteensoveltuvuutta perustamissopimuksen 92 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa. Näin ollen se aloittaa tukia koskevan 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

14. HARJOITTELUAPURAHA

14.1. Harjoitteluapurahaa koskevat säännökset hyödyttävät sisältönsä vuoksi pääasiassa harjoittelijoita (kielto käyttää harjoittelijoita korvaamaan työntekijöitä, koulutusvelvollisuus). Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on tarjota vähintään 30 kuukautta työttöminä työnhakijoina olleille taloudellisesti heikossa asemassa oleville henkilöille yrityksissä sellaista koulutusta, joka helpottaa työmarkkinoille pääsyä.

14.2. Koska toimenpiteeseen sisältyy kuitenkin etuja myös yrityksille, joiden on mahdollista työllistää nuoria, joille valtio maksaa harjoitteluapurahaa, komission on korostettava, ettei kyseessä ole yleinen toimenpide, sillä se on suunnattu vain määrätyillä Italian alueilla sijaitseville yrityksille. Tuki-ohjelma hyödyttää siis näitä yrityksiä, koska tukea ei myönnetä näiden alueiden ulkopuolella toimiville yrityksille. Sama koskee sosiaaliturvamaksujen alennuksia, joita myönnetään palkattaessa harjoittelijat harjoittelujakson päättyessä.

14.3. Koska toimenpiteet voivat vääristää kilpailua, ja koska ne vahvistavat tuensaajayritysten rahoitus-tilannetta ja toimintamahdollisuuksia verrattuna tukea saamattomiin kilpailijoihin, komissio katsoo, että ne ovat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

14.4. Tarkasteltaessa harjoitteluapurahan soveltuvuutta yhteismarkkinoille on ensiksikin korostettava, että kysymys on tiettyjen työntekijäryhmien (pitkäaikaistyöttömien) erityiskoulutuksesta (yrityksissä), joka koskee pääasiassa pk-yrityksiä. Tuesta hyöttyvät alueet kuuluvat lähes kokonaisuudessaan alueellisten poikkeusten soveltamisalaan (lukuun ottamatta Roomaa, joka on vain osittain tukikelpoinen).

14.5. Komissio suhtautuu myönteisesti pk-yrityksille myönnettävään koulutustukeen, kuten pk-yrityksille myönnettävää valtiontukea koskevista suuntaviivoista korostetaan. Komission myönteisen suhtautumisen perustana suuryrityksille nuorten työnhakijoiden palkkaamiseen myönnettävään tukeen on sekä työllisyystuen suuntaviivat, joissa vahvistetaan komissio myönteinen asenne silloin, kun kyse on tietyistä työntekijäryhmistä, että komission päätöskäytäntö tällä alalla (⁷). Tämän tukiohjelman soveltamista koskevien sääntöjen perusteella voidaan katsoa, että ohjelmasta koituu paljon myönteisiä vaikutuksia pitkään työttöminä olleille tuensaajille ja että se merkitsee huomattavaa lisäpanosta pyrittäessä ehkäisemään työttömyyttä ja luomaan lisää työpaikkoja.

14.6. Tuki-intensiteetin osalta komissio toteaa, että vaikka harjoittelijalle maksettavasta korvauksesta vastaa valtio, yritykset vastaavat kaikista harjoittelijoiden koulutuskustannuksista. Yritykselle aiheutuu merkittäviä kustannuksia ilman, että se voisi olla varma mahdollisuudestaan hyödyntää jatkossa harjoittelijan saamia tietoja ja taitoja, koska harjoittelijalla ei ole velvollisuutta jäädä yritykseen harjoittelujakson päätyttyä. Näistä syistä komissio katsoo yritysten osuuden olevan varsin merkittävä.

14.7. Komissio arvioi, että toimenpiteellä ei tukimäärän vähäisyyden vuoksi pitäisi olla vaikutusta kaupan yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

14.8. Näistä syistä komissio katsoo, että tämä toimenpide soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla myönnettävänä koulutustukena.

14.9. Sitä vastoin sosiaaliturvamaksujen alennusta, jota myönnetään palkattaessa harjoittelijat yritykseen harjoittelujakson päättyessä, on tarkasteltava tämän tiedonannon 12.1 kohdassa mainittujen työllisyystuen suuntaviivoissa vahvistettujen perusteiden nojalla.

14.10. Tältä osin on syytä todeta, että työllistettävien harjoittelijoiden, jotka ovat olleet työttöminä vähintään 30 kuukautta, voidaan katsoa kuuluvan

(⁷) N 906/96 Philips, NN 36/96, Auto Europa, N 376/97, Rover.

työntekijäryhmiin, joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä tai sinne palaamisessa. Tuki-intensiteetti ei näytä ylittävän työpaikkojen luomisen kannustamisessa tarvittavaa määrää ottaen huomioon kyseessä oleva työntekijäryhmä ja kyseiset alueet, joihin voidaan soveltaa alueellisia poikkeuksia, ja se on alhaisempi kuin komission jo aiemmin vastaavanlaisissa tapauksissa hyväksymät intensiteetit⁽⁸⁾. Työpaikkojen vakaus on lisäksi turvattu, sillä kysymys on vakituisista työsuhteista.

- 14.11. Näin ollen nämä tuet ovat perusteltuja työllisyystuen suuntaviivoissa vahvistettujen erityisiä työntekijäryhmiä koskevien sääntöjen mukaisesti, jos henkilöstön irtisanomista palkkausta edeltäneenä ajanjaksona koskevaa kieltoa on noudatettu.

Näistä syistä komissio katsoo kyseiset tuet soveltuviksi yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen nojalla.

15. PITKÄAIKAISTYÖTTÖMIEN TYÖLLISTÄMISTUKI

- 15.1. Kuten edellä jo todettiin, jos tietyt yritykset hyötyvät samassa jäsenvaltiossa toimivia kilpailijoita suuremmista alennuksista, alennusten porrastettu osa on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka vääristää kilpailua ja joka voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 15.2. Tuot suosivat tietyillä alueilla Italiassa toimivia yrityksiä, koska alennuksia ei myönnetä näiden alueiden ulkopuolella toimiville yrityksille.
- 15.3. Nämä tuet vääristävät kilpailua, koska ne vahvistavat tuensaajayritysten rahoitustilannetta ja toimintamahdollisuuksia verrattuna kilpailijoihin, jotka eivät saa tukea. Jos samanlainen vaikutus aiheutuu myös yhteisön sisäisessä kaupassa, tuki vaikuttaa myös jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- 15.4. Edellä esitetyistä syistä tarkasteltavana olevat toimenpiteet ovat EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 62 artiklan 1 kohdan nojalla periaatteessa kiellettyjä ja ne voi-

daan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi vain, jos niihin voidaan soveltaa näissä sopimuksissa mainittuja poikkeuksia.

- 15.5. Muotonsa vuoksi tästä tukiohjelmasta olisi pitänyt ilmoittaa komissiolle suunnitteluvaiheessa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Koska Italian hallitus on laiminlyönyt tämän velvollisuuden, nämä tuet ovat yhteisön lainsäädännön nojalla laittomia, koska perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä ei ole noudatettu.
- 15.6. Työllisyystuen suuntaviivojen mukaisesti komissio suhtautuu yleensä myönteisesti tukiin, joiden tarkoituksena on sellaisten henkilöiden työllistämisen helpottaminen, joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä tai sinne palaamisessa. Suuntaviivoissa edellytetään kuitenkin, että palkkavat työntekijät ovat työttömiä, tietty työpaikan vakaus taataan, täytettävä työpaikka on vapautunut luonnollisen poistuman kautta eikä irtisanomisten vuoksi ja ettei 'tuen taso ylitä työpaikkojen luomiseen tarvittavaa summaa'.
- 15.7. Pitkäaikaistyöttömien työllistämisen osalta komissio toteaa, että kysymys on selkeästi työntekijäryhmästä, jota uhkaa syrjäytyminen yhteiskunnasta.
- 15.8. Cassa Integrazione Guadagni -rahastoon vähintään 24 kuukautta kuuluneiden työntekijöiden työllistämiseen myönnettävän tuen osalta komissio toteaa, että vaikka näitä työntekijöitä ei Italian lainsäädännön mukaan katsota työttömyystuen suuntaviivojen edellyttämällä tavalla työttömiksi, heidän tilanteensa vastaa pitkälti varsinaisten työttömien tilannetta. Koska näitä rahastoja hyödynnetään useimmiten rakenneuudistusten edellyttämässä henkilöstön supistuksissa, on erittäin todennäköistä, että rahastoon jo 24 kuukauden ajan kuuluneet työntekijät irtisanotaan ensimmäisinä. Tästä syystä voidaan katsoa, että jos työntekijä on kuulunut rahastoon jo 24 kuukautta, kysymys on itse asiassa työttömyydestä⁽⁹⁾. Jos tämä tilanne on jatkunut yli 24 kuukautta, työntekijä on katsottava pitkäaikaistyöttömäksi.

⁽⁸⁾ Vrt. valtiontuki N 381/96, työllisyystuet, ja N 692/97, työllisyystukia koskeva aluelaki 30/97.

⁽⁹⁾ Komissio on useissa yhteyksissä todennut Cassa Integrazione -tukirahastoon kuulumisen vastaavan työttömyyttä (vrt. valtiontuet N 381/96 ja N 692/97).

15.9. Tuki-intensiteetti ei näytä ylittävän työpaikkojen luomiseen välttämätöntä määrää ottaen huomioon kyseessä oleva työntekijäryhmä ja kyseiset alueet, joihin voidaan soveltaa alueellisia poikkeuksia, ja se on alhaisempi kuin komission jo aiemmin vastaavanlaisissa tapauksissa hyväksymät intensiteetit⁽¹⁰⁾. Työpaikkojen vakaus on myös taattu, sillä kysymys on vakituisista työsopimuksista. Lisäksi on nimenomaisesti kiellettyä hyödyntää tukea irtisanotun henkilöstön korvaamiseksi.

15.10. Näin ollen komissio toteaa, että tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen nojalla, koska ne täyttävät työllisyyden suuntaviivoissa sellaisten työntekijöiden palkkaamiselle asetetut ehdot, 'joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä tai sinne palaamisessa'.

IV

16. Edellä esitettyjen näkemysten perusteella komissio ilmoittaa Italian hallitukselle päättäneensä seuraavaa:

— olla vastustamatta lain 196/97 26 artiklassa säädettyjä harjoittelurahoja,

— olla vastustamatta lain 407/90 8 artiklan 9 kohtaa, joka koskee pitkäaikaistyöttömien ja Cassa Integrazione Guadagni -rahastoon vähintään kaksi vuotta kuuluneiden työntekijöiden työllistämiseen myönnettäviä tukia,

— aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee koulutus- ja työsopimuksilla työllistämiseen tarkoitettuja tukia, joita on myönnetty marraskuusta 1995 alkaen lakien 863/84, 407/90, 169/91 ja 451/94 nojalla, ja

— aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn lain 196/97 15 artiklan mukaisista tuista koulutus- ja työsopimusten muuttamiseksi pysyviksi työsopimuksiksi.

17. Komissio kehottaa Italian hallitusta toimittamaan sille kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta huomautuksensa sekä kaikki näiden tukien EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitetun arvioinnin kannalta hyödylliseksi katsomansa tiedot.

18. Komissio muistuttaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 318, 24. marraskuuta 1983, sivulla 3 julkaistusta tiedonannosta, jonka mukaan väärin perustein eli ilman ennakkoilmoitusta tai ennen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaista lopullista komission päätöstä myönnetty tuki voidaan periä takaisin tukea saaneelta yritykseltä.

19. Komissio kehottaa Italian viranomaisia ilmoittamaan viipymättä tuensaajayrityksille menettelyn aloittamisesta sekä siitä, että laittomasti saadut tuet on mahdollisesti maksettava takaisin.

20. Komissio ilmoittaa Italian hallitukselle kehottavansa toisia jäsenvaltioita ja niitä, joiden etua asia koskee, esittämään sille huomautuksensa julkaisemalla tämän kirjeen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*."

Komissio kehottaa toisia jäsenvaltioita ja niitä, joiden etua asia koskee, toimittamaan huomautuksensa kyseessä olevasta asiasta kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

Huomautukset toimitetaan Italian hallitukselle.

⁽¹⁰⁾ Vrt. valtiontuet N 381/96, työttömyystuki, ja N 692/97, työllisyydestä koskeva aluelaki 30/97.

EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(98/C 384/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 30.9.1998**Jäsenvaltio:** Italia (Lazio)**Tuen numero:** N 163/98**Nimi:** Novalis Fibres Srl**Tarkoitus:** Polyamidilanka**Oikeusperusta:** Legge 488/92**Budjetti:** 21,3 miljardia Italian liiraa**Tuen intensiteetti:** 1,86 miljardia Italian liiraa (5 prosentin nettoavustusekvivalentti)**Kesto:** 1994—1998**Budjetti:** 9,2 miljoonaa ecua**Tuen intensiteetti:** 1,3 miljoonaa ecua**Kesto:** 10 vuotta ja 15 vuotta**Ehdot:** Vuosikertomus esitettävä. Belgian viranomaiset ovat vahvistaneet, että tämä on viimeinen tälle yhtiölle myönnettävä tuki**Myöntämispäätöksen päivämäärä:** 30.9.1998**Jäsenvaltio:** Yhdistynyt kuningaskunta**Tuen numero:** N 210/98**Nimi:** Seagate Strategie Research Programme**Tarkoitus:** Keskeisten tekniikoiden tutkimuksen ja kehityksen tukeminen kovalevyjen luku—kirjoituspäiden sekä nauha- ja anturilaitteiden alalla**Oikeusperusta:** The Industrial Development (Northern Ireland) Order 1982, Part III, Article 9**Budjetti:** 7 004 400 Englannin punttaa (noin 10,5 miljoonaa ecua)**Tuen intensiteetti:** 30 prosenttia teollisen tutkimuksen ja kilpailua edeltävän kehittämistyön yhdistelmään**Kesto:** 42 kuukautta hankkeen alkamisesta**Myöntämispäätöksen päivämäärä:** 30.9.1998**Jäsenvaltio:** Portugali (Paredes)**Tuen numero:** N 203/98**Nimi:** Verto Portugal**Tarkoitus:** Synteettikuidut**Oikeusperusta:** Programa IMIT (Iniciativa para a modernização da indústria têxtil)**Budjetti:** 1 604 726 ecua**Tuen intensiteetti:** Noin 413 000 ecua (25,7 prosenttia)**Kesto:** 1995—1997**Myöntämispäätöksen päivämäärä:** 30.9.1998**Jäsenvaltio:** Belgia**Tuen numero:** N 240/98**Nimi:** Direktiivi B 6, jolla täsmennetään 4. elokuuta 1978 annetun Loi de réorientation économique -lain (Moniteur belge du 17 août 1978) soveltamisedellytyksiä**Tarkoitus:** Brysselin pääkaupunkialueen yritysten investointien tukeminen**Oikeusperusta:**— Loi de réorientation économique du 4 août 1978 (*Moniteur belge* du 17 août 1978)

— Wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering (Belgisch Staatsblad van 17 augustus 1978)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 30.9.1998**Jäsenvaltio:** Belgia**Tuen numero:** N 205/98**Nimi:** Sunparks International NV:n rakenneuudistustuki**Tarkoitus:** Sunparks Internationalin elinkelpoisuuden palauttaminen tukemalla yhtiön rahoituksen rakenneuudistusta**Oikeusperusta:**

— Loi du 30 décembre 1970 relative à l'expansion économique

— Wet van 30 december 1970 op de economische expansie

Budjetti: Vuonna 1997 295 miljoonaa Belgian frangia (noin 7,2 miljoonaa ecua)

Tuen intensiteetti: Vaihtelee tuen saajan ja investoinnin mukaan, noudattaa yhteisön pk-tukisääntöjä ja epäsuotuisia alueita koskevia sääntöjä tai de minimis -sääntöjä

Kesto: Rajoittamaton

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 30.9.1998

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta

Tuen numero: N 374/98

Nimi: "New Deal"

Tarkoitus: Työpaikkojen luominen nuorille (18–24-v.) työttömille ja yli 24-vuotiaille pitkäaikaistyöttömille

Oikeusperusta: Employment and Training Act 1973 as amended by the Employment Act 1988 and Jobseeker's Allowance Regulations 1996

Budjetti: 3,5 miljardia Englannin punttaa (5,2 miljardia ecua)

Kesto: Vuoteen 2002

Ehdot: Pidetään yleisenä toimenpiteenä

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 30.9.1998

Jäsenvaltio: Saksa (Niedersachsen)

Tuen numero: N 394/98

Nimi: Rawe GmbH & Co.

Tarkoitus: Rakenneuudistustuki (tekstiili)

Oikeusperusta: Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften des Landes Niedersachsen vom 15.5.1990

Tuen intensiteetti: Takaus 15,4 miljoonan Saksan markan (7,7 miljoonan ecun) lainalle

Kesto: 15. joulukuuta 1999 saakka

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 8.10.1998

Jäsenvaltio: Saksa (Bremen)

Tuen numero: N 254/98

Nimi: Pk-yritysten toiminnan edistäminen

Tarkoitus: Pk-yritysten toiminnan edistäminen

Oikeusperusta: Landesinvestitionsprogramm (LIP) der Freien und Hansestadt Bremen

Budjetti: 26 miljoonaa Saksan markkaa (noin 13 miljoonaa ecua) vuodessa

Tuen intensiteetti: Ei ylitä pk-suuntaviivoissa ja ympäristötuen suuntaviivoissa määrättyjä tuki-intensiteettejä

Kesto: Vuoteen 2003

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) oliiviöljyalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2262/84 muuttamisesta

(98/C 384/09)

KOM(1998) 631 lopull. — 98/0308(CNS)

(Komission esittämä 6 päivänä marraskuuta 1998)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 2262/84 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2599/97 ⁽²⁾, 1 artiklan 5 kohdan mukaan neuvosto määränemmistöllä vahvistaa komission ehdotuksesta ennen 1 päivää tammikuuta 1999 toimielinten tosiasiallisten menojen rahoitusmenetelmän markkinointivuodesta 1999/2000 eteenpäin, ja

oliiviöljyalan markkinajärjestelyn uudistamiseen liittyvän kolmen vuoden siirtymäkauden on päätetty alkavan markkinointivuodesta 1998/1999; toimielinten on suoritettava niille tavanomaisesti kuuluvat tehtävät siirtymäkauden aikana ja mainittua jaksoa seuraavan ensimmäisen markkinointivuoden aikana; tämän tuloksen vuoksi olisi säädettävä yhteisön osallistumisesta toimielinten menoihin kyseisen jakson osalta, jotta voidaan varmistaa toimielinten tehokas ja säännöllinen toiminta asetuksessa (ETY) N:o 2262/84 säädetyin taloudellisen riippumattomuuden mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2262/84 1 artiklan 5 kohdan kaksi viimeistä alakohtaa seuraavasti:

”Toimielinten tosiasialliset menot katetaan kolmen vuoden ajan markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta 50-prosenttisesti.

Komissio harkitsee ennen 1 päivää lokakuuta 2001, onko tarpeen ylläpitää yhteisön osallistuminen toimielinten menoihin, ja esittää tarvittaessa ehdotuksen neuvostolle. Neuvosto päättää perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen ennen 1 päivää tammikuuta 2002 kyseisten menojen mahdollisesta rahoituksesta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 3.8.1984, s. 12.

⁽²⁾ EYVL N:o L 351, 23.12.1997, s. 17.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Muutettu ehdotus neuvoston direktiiviksi säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeuksisen matkustaja-alusliikenteen harjoittamisedellytyksistä yhteisössä ⁽¹⁾

(98/C 384/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1998) 636 lopull. — 98/0064(SYN)

(Komission esittämä 10 päivänä marraskuuta 1998 EY:n perustamissopimuksen 189a artiklan 2 kohdan nojalla)

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998, s. 122.

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on säätää ro-ro-aluksilla ja suurnopeuksisilla ro-ro-aluksilla ja suurnopeuksisilla matkustaja-aluksilla EY:n satamiin ja satamista harjoitettavan liikenteen turvallisuutta koskevista edellytyksistä ja jäsenvaltioiden oikeudesta suorittaa tällaisessa liikenteessä sattuneiden merionnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinta taikka osallistua tällaiseen tutkintaan.

Tämän direktiivin tarkoituksena on säätää pakollisten tarkastusten järjestelmästä, jolla varmistetaan paremmin ro-ro-aluksilla ja suurnopeuksisilla matkustaja-aluksilla EY:n satamiin ja satamista harjoitettavan liikenteen turvallisuus, ja säätää jäsenvaltioiden oikeudesta suorittaa tällaisessa liikenteessä sattuneiden merionnettomuuksien tai vaaratilanteiden tutkinta taikka osallistua tällaiseen tutkintaan.

2 artiklan

Määritelmät

b a) ”matkustajalla” kaikkia muita kuin

i) aluksen päällikköä ja laivaväkeen kuuluvia tai muita missä ominaisuudessa tahansa alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä henkilöitä

ii) alle vuoden ikäisiä lapsia.

f a) ”satama-alueella” jäsenvaltioiden määrittelemää aluetta, joka ei ole merialue ja joka ulottuu sellaisiin kauimmaisiin pysyviin satamarakenteisiin, jotka muodostavat satamajärjestelmän olennaisen osan, tai luonnollisten maantieteellisten muodostelmien rajaamiin jokisuistoihin tai samanlaisiin suojaisiin alueisiin,

j) ”isäntävaltiolla” jäsenvaltiota, jonka satamaan tai jonka satamasta ro-ro-alus tai suurnopeuksinen matkustaja-alus harjoittaa säännöllistä liikennettä,

j) ”isäntävaltiolla” jäsenvaltiota, jonka satamaan/satamiin tai jonka satamasta/satamista ro-ro-alus tai suurnopeuksinen matkustaja-alus harjoittaa säännöllistä liikennettä,

ALKUPERÄINEN EHDOTUS

MUUTETTU EHDOTUS

6 artiklan 3 kohta

Yhtiöiden on ilmoitettava isäntävaltioille muun kuin jäsenvaltion lipun alla purjehtivan aluksen osalta, että kyseisen lippuvaltion hallinto on hyväksynyt yhtiön sitoumuksen täyttää isäntävaltioiden asettamat vaatimukset, jotka ovat edellytyksenä säännöllisen liikenteen harjoittamiselle yhteen tai useaan niiden satamaan taikka yhdestä tai useasta niiden satamasta.

Poistetaan

7 artiklan 2a kohta (uusi)

Ennen säännöllisen liikenteen aloittamista ro-ro-aluksella tai suurnopeuksisella matkustaja-aluksella, tai säännöllistä liikennettä jo harjoittavan ro-ro-aluksen tai suurnopeuksisen matkustaja-aluksen osalta kahdentoista kuukauden kuluessa 15 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä, isäntävaltioiden on tarkastettava yhteisön ulkopuolisten valtioiden lipun alla purjehtivien alusten osalta, että kyseinen lippuvaltio on hyväksynyt yhtiön sitoumuksen noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia.

*8 artikla***Erityistarkastuksiin liittyvät menettelyt**

3. Suunnitellessaan alkutarkastusta isäntävaltioiden on otettava asianmukaisella tavalla huomioon aluksen toiminta-aikataulu ja kunnossapito-ohjelma.

4. Erityistarkastuksissa tehtyt havainnot on kirjattava raporttiin, jonka muodosta päätetään 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Suunnitellessaan alkutarkastusta isäntävaltioiden on asetettava kuukauden enimmäisaika tämän tarkastuksen toteuttamiselle ja otettava asianmukaisella tavalla huomioon aluksen toiminta-aikataulu ja kunnossapito-ohjelma.

4. Erityistarkastuksissa tehtyt havainnot on kirjattava raporttiin, jonka muodosta päätetään 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Näistä havainnoista on tiedotettava myös lippuvaltiolle, jos se on eri kuin isäntävaltio.

7. Jos erityistarkastuksissa vahvistuu tai paljastuu sellaisia puutteita tämän direktiivin vaatimuksiin nähden, jotka oikeuttavat estämään liikennöimisen, kaikki tarkastuksiin tavanomaisen tilikauden aikana liittyvät kustannukset veloitetaan yhtiöltä.

15a artikla (uusi)

Komissio arvioi jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja ehdottaa mahdollisesti tarvittavia toimenpiteitä kolmen vuoden kuluttua sen täytäntöönpanosta.